

dag? Hvor mange steder generer vi grundloven og de danske borgere? Det sker et utal af steder, og de fleste eksempler findes her i Syddanmark.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal blot sige til hr. Brusgaard, at jeg tror ikke helt, han har forstået, hvad det egentlig er, vi siger.

Jeg kan være enig med hr. Brusgaard i, at der kan være domstolsafgørelser her i Danmark vedrørende f.eks. naturspørgsmål, som man personligt kan være uenig i. Det kan da godt være. Men det, som er vores synspunkt i den her sag, er, at der ikke engang har været et retligt grundlag. Den deportation, der blev foretaget, foregik uden retligt grundlag. Beslutningen om fratagelse af fangstområderne blev ikke truffet med hjemmel i nogen lov. Det skete bare administrativt uden retsgrundlag, og der var ikke mulighed for domstolsprøvelse. Det vil sige, at det under alle omstændigheder – det håber jeg hr. Brusgaard vil være enig i – er langt, langt værre end de tilfælde, hr. Brusgaard nævner, og som man så i hver enkelt tilfælde jo kan gennemgå og diskutere. Men det her er jo langt, langt værre, for de fundamentale retsgarantier eksisterede ikke.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

En gang om året forhandler EU-landene fiskekvoter, havområder osv. Med ét slag – det er tit, det bliver meddelt lige kl. 12 i pressen – er alt torskefiskeri stoppet, er alt sildefiskeri stoppet. Det er ikke noget med retssag eller noget, det er bare noget med et dekret udsendt i radioavisen, så er rettighederne for fiskerne væk. Der hører vi ikke Enhedslisten begynde at sige, at det er imod grundloven osv., osv. Nej, det gør ingenting.

Så vil jeg godt lige spørge hr. Keld Albrechtsen, om disse Thuleborgere, der blev »tvangsforflyttet«, har rejst erstatningssag ved domstolene? Det må jo være noget, de kan gøre lige så vel som en Krudt-Peter og andre kan. Men der skal jo rent faktisk ligge en sag, før der kan være en afgørelse.

(Kort bemærkning).

Hans-Pavia Rosing (S):

Hvis hr. Aage Brusgaard vil diskutere Krudt-Peter, Sø-Peter og andre danskere, som efter hr. Brusgaards mening har fået en dårlig behand-

ling, står det jo hr. Brusgaard frit for at fremsætte et beslutningsforslag om de mennesker.

Det er altså ikke dem, vi taler om i dag. Det er nogle mennesker oppe i Grønland, i det nordligste Grønland, i Thule, som med tre-fire dages varsel fik at vide, at de skulle forlade den boplads, hvor de havde boet i mange år, hvor deres gamle lå på kirkegården, hvor børnene var opvokset under den kolde krig, under helt andre omstændigheder, end Danmark befinder sig i i dag. Det er en anden og meget alvorligere ting, vi diskuterer i dag, så jeg vil godt anmode om, at vi fokuserer på beslutningsforslaget i dag.

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg takker, fordi jeg kan komme til nu. Jeg har ikke haft mulighed for at være her under debatten tidligere på grund af andre gøremål i huset, som jeg ikke kunne lægge fra mig.

Jeg vil godt på Det Radikale Venstres vegne sige, at vi har noteret os meget nøje, hvad ministeren har sagt, og vi er helt med på, at vi gerne ser en politisk løsning af denne sag, altså på det plan, hvor den ligger nu.

Hermed være ikke sagt, at der ikke kan være kredse eller personer, som føler trang til at forsøge sig ad anden vej. Det hverken kan, skal eller vil vi forhindre, men vi synes, det er vigtigt, at man ved at gå ind for en politisk løsning også påtager sig den del af ansvaret; ellers ville det kunne blive opfattet, som om man stak halen mellem benene.

Jeg skal kort gentage noget af det, som jeg – uden at have hørt det – ved, at udenrigsministeren har været inde på i sin tale, at for så vidt angår en undskyldning, har man ikke fra den danske regerings side undladt på et – jeg vil ikke sige tidligt – tidspunkt, men dog for adskillige år siden at tage denne del af det op, idet den daværende Grønlandsminister, Tom Høyem, i første halvdel af 1980'erne på den danske regerings vegne beklagede, hvad der var sket dengang for mange år siden.

Vi hæfter os dernæst ved den aftale, som statsministeren har indgået i Grønland med lederen af det grønlandske landsstyre, og den skal der leves op til. Den ordning, der dér tegned sig for Thule Air Base, har været genstand for forhandlinger med adskillige af Folketingets partier, faktisk alle dem, der har været med til finanslovforhandlinger med skiftende håb om at kunne stemme for ved tredjebehandlingen af finansloven. Det kan bestemt ikke være eller